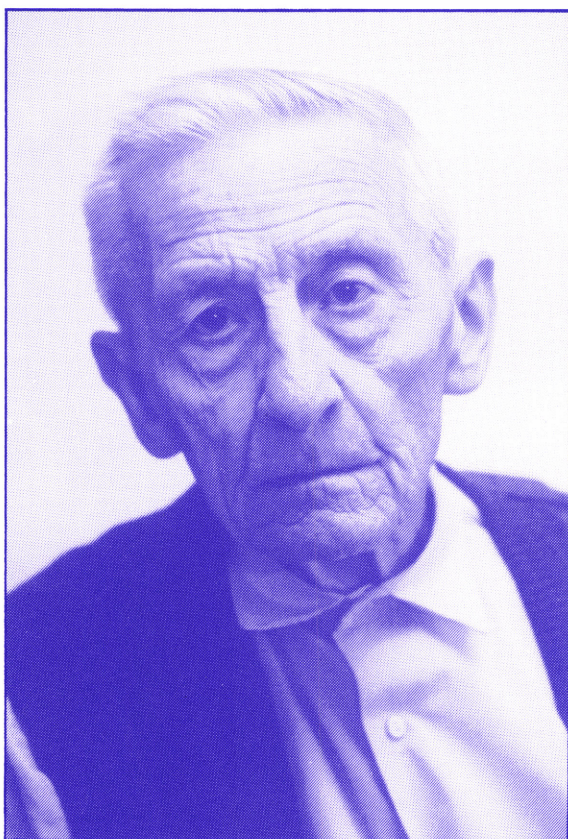

**Op dinsdag 23 mei 2000
overleed in ons huis van Hoboken
onze medebroeder**

**Gerard Cosaert
Salesiaan-priester van Don Bosco**

Gerard Cosaert

Hij was 85 jaar

Geboren te Roeselare op 15 oktober 1914

Eerste professie Groot-Bijgaarden op 1 september 1934

Eeuwige professie te Oud-Heverlee op 7 maart 1941

Priesterwijding te Oud-Heverlee op 31 januari 1943

1932	Kortrijk	college
1933-1934	Groot-Bijgaarden	noviciaat
1934-1938	Hechtel	filosofie-leraar
1938-1939	Kortrijk	leraar
1939-1943	Oud-Heverlee	theologie
1943-1945	Groot-Bijgaarden	leraar
1945-1946	Kortrijk	leraar
1946-1956	Kortrijk	studieprefect
1956-1965	Groot-Bijgaarden	novicemeester
1965-1966	Heverlee	directeur
1966-1969	St.-Pieters-Woluwe	directeur en provinciaal vicaris
1969-1974	Groot-Bijgaarden	directeur
1974-1975	Heverlee	
	(Don Boscopeda)	directeur
1975-1977	Kortrijk	parochie
1977-2000	Kortrijk	op rust gesteld

Hij overleed te Hoboken op 23 mei 2000.

HOMILIE

Geachte familie, beste medebroeders, zusters, oud-leerlingen van Don Bosco en goede vrienden van onze medebroeder, Gerard Cosaert,

Na Maurits Qaurtier en Amaat Van Kerkhove is ons hier op korte tijd een derde steunpilaar van onze provincie ontvallen. Onze medebroeders van Kortrijk hebben zware maanden doorgemaakt. Onverwacht snel heeft mijnheer Cosaert ons verlaten op de laatste dag van noveen tot Maria Hulp der Christenen in aanwezigheid van de directeur van ons huis van Hoboken en van vier goede vrienden, oud-leerlingen van Don Bosco, die hem liefdevol nabij waren.

De lezingen van deze viering, die Gerard zelf gekozen heeft, zijn een weerspiegeling van zijn toegewijd leven-in-liefde. Zoals de ranken aan de wijnstok, zo was Gerard met Jezus, de wijnstok, verbonden. Vanuit die Levensbron groeide zijn verbondenheid met Don Bosco, met onze congregatie en met vele medebroeders, jongeren en gewone mensen die aan zijn zorgen werden toevertrouwd. Met deze bronnen verbonden, heeft hij zijn verantwoordelijkheid opgenomen en heeft zijn salesiaans leven rijke vruchten voortgebracht. Dat moge blijken uit zijn boeiend levensverhaal.

Gerard werd geboren te Roeselare op 15 oktober van het oorlogsjaar 1914. Hij was het tiende van veertien kinderen: zeven jongens en zeven meisjes. Vader Alfred was een bijzonder getalenteerd man. Zijn uitzonderlijke gaven gingen naar zijn kroostrijk gezin en naar koor, muziek en toneel. Vijftig jaar lang heeft vader de kerkdiensten opgeluisterd met zang en orgelspel in de hoofdkerk van Roeselare. Dat deed hij in combinatie met het werk in zijn drukkerij.

Vader Cosaert hield van tucht en discipline en had een enorme wilskracht en doorzettingsvermogen, terwijl zijn moeder, Maria Decraene, eerder zacht en mild - 'koekegoed', zoals men hier zegt - en zeer begrijpend was. Die beide trekken legden een soliede basis voor de latere vorming van Gerard en voor zijn leven als salesiaan.

In het Klein Seminarie van Roeselare heeft Gerard - van 1926 tot 1932 - een zeer goede, klassieke vorming genoten, die de fundamenteën legde en de belangstelling wekte voor verdere persoonlijke studie ten behoeve van zijn latere lesopdrachten.

Tijdens zijn postulaat in het nieuwe huis van Kortrijk heeft mijnheer Cosaert Don Bosco, diens leven, en het werk van de salesianen leren kennen. Op 24 mei 1933 deed hij zijn aanvraag om te mogen intreden bij Don Bosco: *'Zeereerwaarde heer provinciaal, sedert 6 september 1932 verblijf ik bij de eerwaarde paters salesianen te Kortrijk. Ik voel me geroepen tot het priesterschap en ik koester het vurig verlangen in de congregatie van Don Bosco te treden. Mijn roeping heb ik gesteld onder de bescherming van Onze Lieve Vrouw, Hulp der Christenen en de heilige Don Bosco.'*

Op 22 augustus 1933 mocht Gerard de stap zetten naar het noviciaat, waar hij - naar eigen zeggen - een serieuze, salesiaanse initiatie gekregen heeft van zijn novicemeester, Don Montagnini, die doordrenkt was van de geest van Don Bosco, door wie hij was ingekleed. In een zeer persoonlijke stijl heeft hij de salesiaanse pedagogie en spiritualiteit meegegeven.

Onmiddellijk na het noviciaat werd hij vier jaar lang leraar en assistent in ons huis van Hechtel. Aanvankelijk was hij leraar van het 7de, zogenoemd voorbereidende jaar, maar al spoedig van de 6de en 5de Latijnse en ten slotte gaf hij les in het 4de, 3de en 2de jaar van de humaniora. Het was een tijd van hard werken. Hij gaf 24 uur les per week, werkte permanent in het internaat, bereidde zijn lessen voor en studeerde tussendoor filosofie.

Tijdens weekends en vakanties volgde hij cursussen in filosofie te Oud-Heverlee, waar hij om de 3 maanden een examen ging afleggen.

Over die jaren geeft mijnheer Cosaert een mooi getuigenis in zijn boekje 'Gesprekken in de schemering': *'Op die manier kregen we toch een filosofische opleiding, alhoewel ze niet bijzonder was. We bestudeerden het preventief systeem, het leven en de spiritualiteit van Don Bosco. Dat werd niet zo gestructureerd gegeven als in de naoorlogse jaren. Onze generatie had een grote verering en een grote liefde voor Don Bosco. We hadden grote bewondering voor zijn spiritualiteit en zijn pedagogisch inzicht. We wilden werkelijk in die geest werken. Van daaruit kregen we het licht, de kracht en vooral de bezieling. We keken op naar de werkkraft van Don Bosco, naar zijn Mariadevotie, naar het feit dat hij ongelooflijk veel van de jongeren hield.'*

De praktijk in de huizen heeft ons gevormd en geleerd om goede salesianen te zijn en heeft ons opgeroepen om harde werkers te worden'.

In het jaar 1939 vatte Gerard zijn theologiestudies aan te Oud-Heverlee, waar hij op het feest van Don Bosco in 1943 tot priester werd gewijd. In augustus van dat jaar werd hij benoemd in Groot-Bijgaarden, waar tijdens de oorlogsjaren de studenten van Sint-Denijs-Westrem verbleven omwille van de bezetting van hun school door Duitse soldaten. Hij werd leraar en titularis van poësis en gaf letterkunde in retorica. *'Het was een zware opdracht. Wetenschappelijk was ik daar immers niet op voorbereid. We moesten werken van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Wat we bereikt hebben, is alleen gekomen door taai en volhardend werken'.* Zo getuigt Gerard.

Na de oorlog werd hem gevraagd zich in te zetten voor de Late Roepingen in Kortrijk. De eerste twee jaren gaf hij les in het vierde jaar, waarin hij deels de leerstof gaf van poësis en de volledige leerstof van retorica. Na twee jaar werd hij studieleider. Met veel wijsheid heeft hij de afdeling geleid en geanimeerd.

Met raad en daad heeft hij zijn geliefde Late Roepingen en later ook vele oud-leerlingen persoonlijk begeleid. Hij bleef contact houden met zijn oud-leerlingen door een bezoek of door briefwisseling. Hij kwam heel graag naar hun bijeenkomsten. Er werd gezellig getafeld, maar ook ernstig gesproken. Mijnheer Cosaert leidde meestal zelf een actueel onderwerp in. Het waren steeds geanimeerde gesprekken. Uit sympathie voor de Late Roepingen en met enig heimwee schreef hij in het jaar 1990 in de reeks *'Don Bosco Vlaanderen'* een boekje over *'Vijftig jaar Late Roepingen in Kortrijk van 1929 tot 1979'*. Daarin gaf hij een historische

schets met een uitgebreide commentaar over de problematiek van de sectie. Hij kreeg vele reacties op deze uitgave. Velen betreurden dat de richting weggevallen is. Het bleef een stille droom van Gerard dat ze op één of andere manier kon herbeginnen.

In opvolging van Gerard Grijspeert werd mijnheer Cosaert in 1956 tot novicemeester benoemd. Die taak heeft hij 9 jaar lang heel plichtsgetrouw vervuld. Meester Cosaert heeft velen van ons geïntroduceerd in het religieuze leven en ons de liefde voor Don Bosco, zijn pedagogie en zijn spiritualiteit bijgebracht. Hij maakte ons ook cultuurgevoelig. Met fierheid kwam hij met de muzikale, zang- en acteertalenten van zijn novicen naar buiten. Voor velen van ons is hij tijdens het noviciaat en ook vele jaren daarna heel belangrijk geweest in de groei van onze salesiaanse roeping. Hij heeft ons vaak op het hart gedrukt open oor en oog te hebben voor de noden van jongeren en voor de tekenen van de tijd. Hij zei het graag met de al vlug 'ge vleugelde Italiaanse woorden: *'occhio'* en *'orecchio'*, ook al gingen ze niet altijd gepaard met het juiste gebaar.

Na zijn termijn als novicemeester werd Gerard in 1965 benoemd tot directeur van de Don Bosco-peda te Heverlee. In dat jaar werd hij hoofdverantwoordelijke van ons tijdschrift het 'Liefdewerk', dat werd herdoopt in 'Salesiaans Nieuws'. Onder zijn impuls werd het missieblad 'Contact' omgevormd tot een algemener tijdschrift voor de jeugd onder de noemer 'Dimensie' met de bedoeling de verschillende dimensies in het leven van jongeren aan bod te laten komen. Het werd verspreid in onze Don Bosco-instellingen en ook daarbuiten.

Na één jaar Don Boscopeda werd mijnheer Cosaert directeur van de Don Bosco Centrale te Sint-Pieters-Wolu-

we en tevens de eerste provinciaal vicaris van onze provincie. Als vice-provinciaal had hij een bijzondere aandacht voor onze jonge medebroeders in vorming, voor de media en voor de catechese.

In 1969 werd hem gevraagd directeur te Groot-Bijgaarden te worden, terwijl hij zijn taak als provinciaal vicaris bleef vervullen. Op dat moment was ons huis van Groot-Bijgaarden aan het leegbloeden, omdat de filosofen naar Heverlee en de novicen naar Bierbeek verhuisd waren. Hij heeft aan het huis een nieuw elan gegeven. 'Eigentijdse Jeugd' mocht zijn intrek nemen in de vroegere gebouwen van filosofie en in het noviciaatsgebouw werd het 'Oasecentrum' opgericht. Het zijn beide bloeiende centra geworden met een enorme uitstraling over heel Vlaanderen.

Na vijf jaar is hij opnieuw voor één jaar naar de Don Boscopeda gegaan als directeur. Om gezondheidsredenen kon hij niet langer een druk huis aan. De dokter had hem gezegd: *'Mijnheer Cosaert, je moet meer rusten. Je mag geen verantwoordelijke opdrachten meer aanvaarden. Wel mag je nog pastoraal werk doen, maar het moet rustiger zijn'*. De dokter raadde hem aan naar een plaats te gaan waar er meer natuur was.

In Kortrijk was Celest Slangen ziek geworden. Zijn pastoorschap begon zwaar te wegen. Graag ging Gerard op het voorstel van de toenmalige provinciaal in om kapelaan te worden van Sint-Anna.

Na twee jaar vroeg hij om het nog wat rustiger te mogen doen.

Vanaf 1977 begon de laatste levensfase van mijnheer Cosaert. Hij werd aalmoezenier van de zieke zusters van

Sint-Anna, gaf conferenties, retraites en onderhield vele contacten met oud-leerlingen. Door lectuur en cultuur bleef hij zich interesseren voor wat er in de provincie, in de congregatie, in de Kerk en in de wereld gebeurde.

Heel zijn leven is Gerard ook sterk verbonden gebleven met zijn geliefde familie, waar hij met fierheid over sprak. Hij liet zich graag uitnodigen en kon genieten van een glaasje wijn en van een gezellige babbel. Heerom Gerard leefde intens het lief en leed van zijn familie mee en droeg alles op in zijn dagelijks gebed.

*Gerard, wij zijn je heel dankbaar
voor wie je voor ons bent geweest
en voor alles wat je met veel toewijding gedaan hebt.
Wij hebben je mogen ervaren
als een oprechte en eerlijke medebroeder,
die overtuigd was van de actualiteit van Don Bosco,
diep geloofde in de salesiaanse roeping,
en medebroeders wijs en verstandig wist te begeleiden.
Je hield van de congregatie en van Don Bosco.
De dag vóór het feest van Maria Hulp der Christenen
ben je van ons heengegaan.
Wij bidden dat Maria je nu mag begeleiden
tot bij haar Zoon, Jezus,
om eeuwig in zijn Liefde te vertoeven.
Spreek voor onze provincie ten beste
dat God ons mag zegenen met roepingen.
Blijf ons samen met Don Bosco verder begeleiden
en waak over ons.*

Piet Palmans
Provinciaal

Kortrijk, 29 mei 2000

